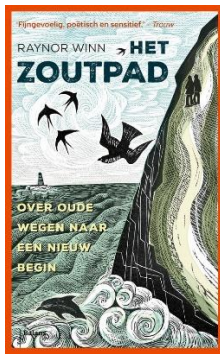

Bijeenkomst leesgroep 2 mei 2024 in Woubrugge

Met z'n vijven (gastvrouw Wil, Lidwien, Annelies, Machteld en Francine) bespraken we Het Zoutpad van Raynor Winn, maar niet voordat we uitvoerig hadden kennisgenomen van het wel en wee van Machteld, die eigenlijk op een niet spontaan remmende fiets op camino had moeten zijn.

De cijfers die we het boek gaven ontlieden elkaar niet veel: 8; 7; 7,5; 7,5; 7.

Gezien de uiteenlopende opmerkingen ter illustratie van de cijfers, besloten we 'Wat spreekt je aan' te verdelen in positief en negatief.

Positief:

Wil: het ritme, de positieve invloed van het wandelen (verbetering van de lichamelijke toestand, acceptatie van het ziekzijn, ontmoetingen) een nieuwe toekomst

Francine: lekkere vakantie lectuur, ik wil ook weer op pad, vlot en beeldend geschreven

Machteld: lekker ritme, maar doorgaan en zien wat er gebeurt, klopte met wat ik zelf aan het doen was.

Annelies: fijn geschreven over het algemeen, er zit veel liefde en veerkracht in, als je dit kunt kan je alles, het hoopvolle, heel invoelbaar, werd later saai toen kwam er ook ergernis.

Lidwien: het leest als een trein, nieuwe ervaring, gedacht 'zou ik...,' zo in je eentje met weinig andere lopers, maar je hebt geen keus.

Negatief:

Lidwien: de slachtofferrol ergerde me, vraag hulp, er zijn altijd mensen die willen helpen

Machteld: Eerst: jammer dat het uit is, komt er een vervolg? maar het is een verdienmodel geworden, de heldenstatus uitgemolken, dan is het voor mij klaar

Annelies: het wordt na verloop van tijd té poëtisch, té schilderachtig. En ik heb gemist waar ze precies zijn, en is het wel waar? Dit hele verhaal roep je niet zomaar op uit je geheugen

Wil: dit wordt ze aangedaan door een vriend, ze procederen drie jaar, zonder advocaat, je verliest, hoe kan dat, ze wentelen zich in armoede en slachtofferschap, wil echt niemand ze helpen, is het nodig om aangezien te worden voor landlopers, er zijn kringloopwinkels waar je vast wel wat kunt krijgen

F: bij tweede lezing vond ik het ongeloofwaardig en was ik teleurgesteld.

Bijzonder: wie het boek voor de tweede keer las vond het veel minder goed dan de eerste keer (om niet te zeggen ergerniswekkend) en wie een volgend boek van Raynor Winn heeft gelezen herinnert zich daar niets meer van.

Wat raakt je het meest?

Annelies: wij hebben gemakkelijk praten, als je een huis hebt om naar terug te gaan. De hoofdpersonen ervaren vrijheid, maar wat is dat, de natuur, vrijheid van bezit, acceptatie van de ziekte van een van hen. Al met al is het wel een boek over hoop en veerkracht, en liefde.

Machteld: gaan met niks, die druk, en geef je iemand onderweg iets? Ik kwam een man tegen die bij priesters niet mocht douchen, ik gaf hem niks, ik vond het flauw van mezelf, maar weet niet wat het is waarom ik het niet deed, wat is dat?

Wil: het afscheid nemen en het schaap dat dan dood gaat zodat het niet alleen achterblijft, het verschil met de camino

Francine: het doorzettingsvermogen

Lidwien: ze zijn jong getrouwd, de zin in seks is verdwenen en nu groeit de behoefte elkaar te willen aanraken, verbinding kan alleen bij ontspanning, dat zie je ook in onze maatschappij, stress zit ons dwars.

Als volgende boek kiezen we Vier Vrije Voeten van Guus Wesselink en Riet van Laake

Volgende bijeenkomst 18 juli.